

staltningerne med Tilskud fra Staten skulde forbeholdes de langvarigt arbejdsløse, og endelig indførte Regler om, at de unge arbejdsløse skulde beskæftiges ved særlige Ungdomsforanstaltninger, til hvilke der blev stillet 2 Mill. Kr. aarlig til Socialministerens Raadighed. Man havde nu fundet det rettest at gaa et Skridt videre ved at *udskille Reglerne for de unge arbejdsløse* i en særlig Lov, saa at den heromhandlede Lov alene tog Sigte paa at erstatte de hidtidige Bestemmelser om *Nødhjælpsarbejder* og *Beskæftigelsesforanstaltninger*, der havde det tilfælles, at Arbejdstiden skulde være 36 Timer ugentlig, Lønnen fastsættes efter de almindelige Overenskomster og Arbejderne anvises af den offentlige Arbejdsanvisning.

Angaaende de hidtil opnaaede *Resultater* oplyste Ministeren bl. a., at der i Henhold til Lovene af 1937 og 1938 var stillet 50 Mill. Kr. til Socialministeriets Raadighed, hvoraf der var disponeret over de 40 Millioner. Der var *i alt godkendt* 237 særlige Arbejder — af mere almen Interesse og af større Format — til et samlet Beløb af ca. 75 Mill. Kr. (deraf Arbejds løn 32 Mill. Kr.) og 219 Nødhjælpsarbejder — af mere lokal præget Karakter — til et samlet Beløb af ca. 15 Mill. Kr. (Arbejds løn 8 Mill. Kr.). Til Arbejderne havde været *henvist i alt* ca. 23 000 Personer, hovedsagelig langvarigt arbejdsløse. Ca. 25 pCt. af de henviste Arbejdere havde været beskæftiget i den fulde Tid (6—9 Maaneder), og den gennemsnitlige *Arbejdsperiode* havde udgjort 4 Maaneder. Knap 1 pCt. af de henviste Arbejdere havde *undladt* at efterkomme Henvisningen, ca. 2 pCt. var blevet *bortvist* fra Arbejderne. Den gennemsnitlige *Timefortjeneste* laa ved Nødhjælpsarbejderne paa 1 Kr. 55 Øre, ved Beskæftigelsesforanstaltningerne (i Tiden indtil 31. Marts 1940) paa 1 Kr. 45 Øre, svarende til 52 Kr. pr. Arbejdsuge à 36 Timer; i første Halvaar af 1940 havde Timefortjenesten dog været 1 Kr. 75 Øre, svarende til 62 Kr. om Ugen. Den henviste *Arbejds kraft* havde stort set været *tilfredsstillende*, selv om Arbejdere med lang Tids Ledighed kunde have haft Vanskeligheder i Begyndelsen ved at følge med i Arbejdet.

Skønt der saaledes i ikke ringe Grad var gjort Brug af den hidtidige Lovgivning, burde denne nu efter Regeringens Opfattelse ikke blot fortsættes, men *udvides*. Antallet af langvarigt arbejdsløse var efter sidste Tælling ca. 19 000, og et Gennemsnit af Tællingerne fra August 1937 til Juni 1940 viste, at der i Alderen fra 18 til 60 Aar var i alt ca. 95 000 ledige Mænd, hvoraf ca. 67 000 Forsørgere og ca. 28 000 Ikke-Forsørgere. En Udvidelse af Lovgivningen tænkte man sig gennemført dels ved, at der blev stillet *større Midler* til Raadighed for Arbejdsministeren, dels ved, at Lovens Regler